TWEE NIEUWE ZUID-AMERIKAANSCHE GEOMETRINEN,

BESCHREVEN DOOR

P. C. T. SNELLEN

EN AFGEBEELD DOOR

Mr. A. BRANTS.

(Zie plaat 8 fig. 11—16.)

Genus **Heterusia** Hbn. *Zutr.* (A°. 1825) [1])

(*Scordylia* Guenée).

Dividata m. nov. sp. Pl. 8 fig. 11—13.

Twee mannen van 26 en 27 mm.

Deze soort behoort tot afdeeling I van Guenée en mij, en is zeer na verwant aan *Partitata* Guenée en *Caesarea* Feld. en Rog. Van laatstgenoemde soort, die op mijne *Hippomenata* Tijds. v. Ent. 17 p. 80 pl. 6, f. 3 volgt [2]), onderscheidt *Dividata* zich door meerdere grootte doch voornamelijk door eenkleurig roetzwarte, niet geel- en zwartbonte franje der voorvleugels, vervolgens door dat de voorrand van de wortelhelft der voorvleugels leemkleurig is met eenige bruine schrapjes, maar niet licht goudgeel met twee

---

1) *Eterusia* Hope is van 1840 of 1841. Het schijnt mij echter niet volstrekt noodzakelijk toe om den naam te veranderen, hoewel een Zeeuw in dit geval verwarring zou kunnen aanrigten.

2) *Het. dichroata* Rog. en Felder *Nov.* II. 2 pl. 130 f. 3 is synoniem met *Hippomenata*, maar mijn naam is ouder, hetgeen blijkt door dat de genoemde auteurs bij pl. 128 en 131 mijne beschrijvingen en afbeeldingen uit het 17e deel van het Tijdschrift citeeren.

scherpe zwarte vlekjes en eindelijk door dat de franjelijn van de goudgele wortelhelft der achtervleugels niet zwart is, maar slechts bruin bestoven.

Nog nader is *Dividata* verwant aan de kleinere *Partitata* (20—21 mm.), doch deze heeft ook bonte franje, de wortelhelft der vleugels is bleekgeel (bijna kopergeel), Guenée noemt het oneigenlijk «jaune fauve»); het zwarte gedeelte der achtervleugels is op ader 5 ingesneden (bij *Dividata* bolrond) en op de onderzijde der voorvleugels is bij *Partitata* alleen de bovenhelft van cel 1*b* aan den wortel goudgeel, terwijl de onderhelft wit is even als de geheele wortelhelft van cel 1*a* (bij *Dividata* is de wortelhelft van cel 1*b* geheel goudgeel). Eindelijk is de roodbruine punt der achtervleugels bij *Partitata* sterk wit gesprenkeld en bij *Dividata* (even als bij *Caesarea*) niet.

Sprieten draadvormig, bijna naakt, bruin. Palpen en kop roodachtig leemgeel, de eersten op zijde met bruine langsstreepjes, het aangezigt met eene bruine stip. Thorax en achterlijf leemkleurig grijs, de schouderdeksels roodachtig en ieder met een bruin streepje. Wortelhelft der vleugels goudgeel; daarin cel 12 der voorvleugels roodachtig grijs met bruine dwarsschrapjes (6 of 7) en daarvan het vijfde dikker; aderwortels zwart bestoven. Bij den binnenrandshoek der achtervleugels ziet men bij het eene exemplaar eene zwarte stip, en bij beiden eenige roodbruine schubben.

De achterrandshelft der vleugels (op de voorvleugels de grootere, op de achtervleugels de kleinere) is zwart, op de voorvleugels met een zweem van tandjes tegen den wortel (welke bij *Caesarea* en *Partitata* in het geheel niet worden gevonden), op de achtervleugels als boven gezegd tegen den wortel rondgebogen. Aan den voorrand der voorvleugels staat een bleekgeel vlekje.

Spits van de franje der voorvleugels witachtig. Franje der achtervleugels van de vleugelpunt tot ader 3 zwart met onduidelijke grijswitte vlekjes, overigens geelwit.

Op de onderzijde is de wortelhelft van cel 1*a* der voor-

vleugels onzuiver wit, het overige der wortelhelft goudgeel, cel 12 als boven doch bleeker; de tweede helft is zwart, langs den voorrand en om de punt roodbruin, grijsgeel bestoven met het lichte (hier grootere) vlekje der bovenzijde.

De achtervleugels zijn tot twee derden bleek grijsgeel met roodbruine sprenkels. Het puntderde (van den wortel van ader 7 tot aan ader 4) is roodbruin, eerst donkergrijs, dan grijsgeel gesprenkeld doch steeds flaauw.

Borst, buik en pooten grijsgeel; de tarsen bruin gestippeld.

Beide exemplaren ontving ik van Dr. Staudinger ten geschenke. Zij zijn uit Zuid-Amerika, waarschijnlijk uit Peru.

Genus **Eratcina** E. Doubleday

(Trans. Ent. Soc. of London V p. 110 (1848).

Staudingeri m. nov. sp. Pl. 8 fig. 14—16.

Een zeer gaaf exemplaar van 30 mm. vlugt (mas?).

Deze soort behoort tot afdeeling I van Doubleday en herinnert sterk aan de vlinders van het Rhopaloceren-genus *Diorhina.*

De achtervleugels zijn bijna juist zoo gevormd als bij *Papilio Podalirius* en *Ajax.*

Het vleugelhaakje ontbreekt en dus durf ik niet beslissen of mijn exemplaar inderdaad een mannetje is. Ik zou echter geneigd zijn dit aan te nemen om de beharing der sprieten.

Sprieten draadvormig, vrij dik, zwart, gelijkmatig kort doch duidelijk grijswit behaard. Palpen en aangezigt zwart, zwavelgeel gerand. Zeer kleine halskraag zwavelgeel. Thorax olijfgroen, vrij lang en fijn behaard. Achterlijfsrug mede olijfgroen, de ringen fijn zwavelgeel gerand. Voorvleugels roetzwart met donker olijfgroen bestoven wortelderde.

De vleugel wordt doorsneden door een iets doorschijnenden zwavelgelen dwarsband, die van even voor de helft van den voorrand naar den binnenrandshoek loopt doch dien niet bereikt. Deze band is wortelwaarts regt, franjewaarts afgerond,

en naar onderen puntig. Franje roetzwart met onzuiver witte spits.

Wortelderde der aan den achterrand getande, op ader 4 lang gestaarte achtervleugels op zwarten grond olijfgroen bestoven tot aan eene smalle, bleek zwavelgele streep, die ongeveer aan het midden van den voorrand begint en uitloopt in het vurig oranjebruin dat het staarthoek-derde der vleugels kleurt, terwijl het puntderde zuiver roetzwart is. Het oranjebruin heeft boven en aan den staarthoek, alsmede aan het eind van ader 3 en 5 groote zwarte vlekken aan den vleugelrand. De lange staart op ader 4 is aan de wortelhelft geheel vurig oranjebruin, de tweede helft tegen den binnenrand zwart, aan de spits en aan den voorrand bleek zwavelgeel, in het midden oranjebruin. Franje binnen de insnijdingen oranjebruin met bleek zwavelgele spits, overigens als de aangrenzende vleugel gekleurd, in cel 6 geheel bleek zwavelgeel.

Onderzijde der voorvleugels zeer schoon purperkleurig, cel 1*a* echter geheel, 1*b* grootendeels eerst vuilwit, dan donkergrauw, even als de franje en eene smalle streep langs den voorrand vooral tegen de punt. Uit den vleugelwortel komen zeven korte zwavelgele langsstralen; de onderste is echter flaauw en komt op den grijzen grond weinig uit. De lichte dwarsband der bovenzijde is ook hier aanwezig, doch loopt met eene gekromde punt *in* den staarthoek uit. Hij is alleen aan begin en einde zwavelgeel, overigens meer bleek oliegeel en heeft eenen satijnglans. Een onzuiver (geelachtig) witte, naar onderen dunnere en niet scherp begrensde band loopt van vier vijfden des voorrands naar den staarthoek, doch bereikt dien niet.

Wortelderde en puntderde der achtervleugels purper; het eerste met vijf iets gebogen bleek zwavelgele langsstrepen uit den wortel en daarvan de tweede (van onderen af) met twee zijtakken; deze langsstralen worden gevormd door de licht bestoven aderen; het puntderde vertoont eenige roodgrijze schubben, eenigszins in den vorm van

een half maantje bij den voorrandshoek; beiden zijn overigens even als boven door eene zwavelgele dwarsstreep gescheiden, die echter breeder en langer is. Het overige derde is als boven gekleurd en geteekend, doch de franje is in de cellen geheel geelwit, alleen op de adereinden zwart.

Pooten zwavelgeel met grauwachtige tarsen. Borst zwavelgeel; de buik grauw met zwavelgeel gerande ringen; het laatste lid met twee witte en twee zwavelgele langsstreepjes.

Van deze soort, die ik naar Dr. Staudinger benoem, ontving ik het afgebeelde exemplaar ten geschenke. Zij is uit Zuid-Amerika, waarschijnlijk uit Peru.